

Expunere de motive

Trimiterea în judecată a unui învinuit sau inculpat reprezintă un moment esențial în cadrul procesului penal. Pentru ca procurorul să poată dispune trimiterea în judecată trebuie să fie întrunite, cumulativ, conform art.262 din Codul de procedură penală, următoarele condiții:

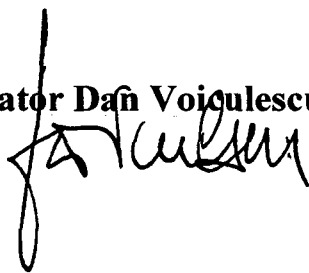
- a) în cursul urmăririi penale **au fost respectate dispozițiile legale care garantează aflarea adevărului ;**
- b) **urmărirea penală este completă și în cauza există probele necesare, legal administrate ;**
- c) **fapta penală există;**
- d) **fapta penală a fost săvârșită de învinuit sau inculpat;**
- e) **învinuitul sau inculpatul răspund penal.**

Prin intermediul acestor prevederi legale, Legiuitorul a consacrat protejarea fiecărui cetățean în fața unor potențiale abuzuri ale procurorilor, cauzate de incompetență sau rea credință. Totuși, în ciuda acestor garanții legale, în practică numărul soluțiilor de achitare demonstrează că, de foarte multe ori, decizia de trimitere în judecată nu a fost temeinică. În mod evident, persoanele împotriva cărora a fost declanșată urmărirea penală finalizată cu trimitere în judecată și achitate prin decizii definitive și irevocabile de instanțele de judecată sunt grav prejudiciate. **Ținând seama și de durata considerabilă a unui proces penal, aceste persoane, care își cunosc propria nevinovăție și, implicit, suportă nedreptatea unui proces penal nejustificat, suferă traume ireversibile.**

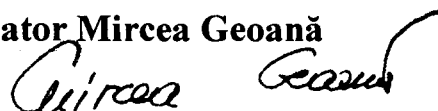
Situația este cu atât mai gravă cu cât, **conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în România procurorul nu îndeplinește condiția independenței, esențială pentru statutul de magistrat.** Astfel, în Hotărârea nr.53/1997/837/1043 din 22.05.1998, în cazul Vasilescu împotriva României, Curtea a apreciat că « Ministerul Public este constituit din magistrați care își exercită toate funcțiile lor sub autoritatea procurorului general. Ministrul Justiției își exercită controlul asupra tuturor membrilor Ministerului Public, inclusiv asupra procurorului general. » În aceste condiții Curtea apreciază că **procurorul nu îndeplinește exigența « independenței față de executiv ».** Curtea și-a menținut această opinie în toate hotărârile sale ulterioare în cazurile în care statul român a avut calitatea de pârât.

Asumând necesitatea protecției drepturilor fundamentale ale cetățenilor români, prin prezenta inițiativă legislativă instituim un cadru sancționator pentru situațiile în care, în mod repetat, soluțiile de trimitere în judecată ale procurorilor sunt infirmate prin hotărârile de achitare ale instanțelor de judecată. Înțelegând complexitatea fazei de urmărire penală, **propunem suspendarea pentru 3 luni a procurorului care a emis, pe parcursul unui an calendaristic, trei soluții de trimitere în judecată soluționate de către instanțele judecătorești cu hotărâri definitive și irevocabile de achitare. Totodată, propunem eliberarea din funcție a procurorilor care, după ce au fost suspendați de 2 ori din acest motiv, îndeplinesc condițiile pentru o nouă suspendare.**

Senator Dan Voiculescu

Senator Mircea Geoană

Senator Ion Toma

